

יהודים – מקטע, יומן, מכתב.

אני תוהה כיצד גברת לואב¹ התעשרה כל כך. זה כאילו קרה בטעות; באותה מידה היא הייתה יכולה לעמוד מאחורי דלפק. היה להם תנור גז עצום, שבער בסלון מצועצע. היא יהודיה שמנה, בת 56 (היא מגלה את גילה כדי להתחנף, עורה גס, עיניה נפולות ושיערה סתור. היא התרפסה בפנינו, החמיאה לנו ושידלה אותנו, בקול שהבליע את קצות מילותיה בעודו הולך ודועך. היה נראה כאילו ביקשה לשאת חן בעיני אורחיה ובה בעת ציפתה שיבעטו בה. לפיכך, בארוחת הערב דחקה בכולם לאכול, וחששה, כאשר הבחינה בצלחת ריקה, שמא האורח מותח עליה ביקורת. האוכל שלה, כצפוי, שחה בשמן והיה דוחה.

היא הטעימה את חנופתה, כך שתתאים פעם לי, מי שנדמתה בעיניי כחמורת סבר ואינטלקטואלית, ופעם לעלמה טימותי², שאותה חשבה למלאת חיים ופולרטטנית. עימי שוחחה על העונג שמסב לה האוויר הפתוח (היא נוהגת באופן קבוע בכרכרתה), על "החברה שספרים מארחים לאישה בודדה" (אף על פי שהיא סועדת בגפה רק פעם בשבוע), על חדר השינה הלבן שלה, שקירותיו עירומים וחלונותיו פתוחים. היא הקניטה את העלמה ט. (בונבוניירה של אישה, אישה מעשית, שרגילה להגן על עצמה) על כך שמאה הגברים של התזמורת מחזרים אחריה; על כך שזרועותיה שמנות;

* המקטע הפותח, שכותרתו *Jews*, נכתב ב-1909 ופורסם לראשונה ב-2003 בקובץ –
Hesperus Press, Carlyle's House and Other Sketches.

¹ אנני לואב (Loeb, 1854-1939), ילידת ליברפול, אלמנתו של זיגמונד לואב, יהודי גרמני יליד פרנקפורט שהיגר ללונדון מטעמים עסקיים.

² מרים ג'יין טימותי (Timothy, 1879-1950), נגנית נבל בעלת שם שהייתה, בין השאר, האישה היחידה בתזמורת הפרטית של המלכה ויקטוריה ולאחר מכן בזו של המלך אדווארד השביעי ובזו של המלך ג'ורג' החמישי.

על כך שבנה, סיד,³ מחזור אחריה. היש דברים בגו, אני תוהה? היא נראית לי אשת עסקים ממולחת, במהלך היום, חגה בחוגיהם של אנשי העיר; "אנשים צעירים" ערבים לחיכה הגס; היא מבקשת להיות פופולארית, והיא – יתכן – נדיבה, בדרכה הוולגארית, נדיבה בצורה ראוותנית כלפי קרובות משפחה המסכנות. המטרה היחידה שהיא שמה לעצמה הייתה לדאוג להן לחברת גברים ולנישואין. הרושם שהתעורר הוא שזה מאוד בסיסי, מאוד לא מוסווה, ומאוד לא נעים.

"איני אוהבת את הקול היהודי; איני אוהבת את הצחוק היהודי: מלבד זאת, אני חושבת שיש מה לומר בזכותה של פלורה וולף. היא יודעת להקליד, יודעת קצרנות, לשיר, לשחק שח-מט, לכתוב סיפורים שלעיתים מתקבלים על הדעת, והיא מרוויחה 30 שילינג לשבוע כמזכירתו של מנהל הכנסייה הסקוטית בלונדון. ובעשותה את המלאכות המגוונות הללו היא תיוותר מלאת חיים עד גיל מופלג."

(וירגינה וולף על גיסתה, מתוך יומנה. 1915)

"כמה שנאתי להינשא ליהודי – כמה שנאתי את קולם המאנפף ואת תכשיטיהם האוריינטליים, ואת האפים שלהם ואת בשר גרונם המדלדל – איזו סנובית הייתי: הרי יש בהם חיות אדירה, ונדמה לי שאני אוהבת את הסגולה הזו יותר מכל. הם לא יכולים למות – הם מתקיימים על חופן אורז ואצבעון של מים – בשרם מתייבש על עצמותיהם אך הם מוסיפים לשרוץ, להזדווג, ולצבור הון תועפות."

(וירגינה וולף במכתב לידידתה, הסופרג'יסטית אתל סמית'. 1930)

(מאנגלית: אריאל קריל, יהודה ויזן)

³ סידני לואב (1877-1964), בנה של אנני לואב, היה ברוקר מצליח וואגנריסט מושבע.